

Virkeligheden det Standpunkt, som Vandbygningsvæsenet og Vandbygningsdirektøren har stillet sig paa. Han siger, at de Forslag, der nu foreligger fra de forskellige Mindretal, hvert for sig er teknisk forsvarligt. Som Følge deraf har han ogsaa sagt om vort Forslag, at det er teknisk forsvarligt, og mere har vi ikke forlangt af ham. Der er for øvrigt forskellige, der har haft Lyst til at spotte Vandbygningsdirektøren, og jeg synes, der ogsaa var en saadan Lyst hos den højtærede Minister. Men jeg vil sige, at vi har i Udvalget hørt mange sagkyndige, men Vandbygningsdirektøren var, forekommer det mig, den, der bedst var i Stand til at overse de herhen hørende Forhold og bedømme dem objektivt. Hvis Forholdet var, at vi ingen Vandbygningsdirektør havde, men skulde vælge en af dem, der har været tilkaldte i Udvalget, vilde jeg foretrække den Vandbygningsdirektør, vi har i Øjeblikket, fremfor en hvilken som helst af de andre tilkaldte.

Saa sagde den højtærede Minister videre, at det, som i sin Tid skete ved Hvide Sande, var en Letsindighed, og han kom, synes det mig, med stærke Angreb overfor os, der i sin Tid havde været med til at gennemføre Gennemgravningen ved Hvide Sande, og han tillagde os Motiver til at stille det Forslag, vi nu stiller, som det forekommer mig, den højtærede Minister hellere skulde have undladt at tillægge os. Den højtærede Minister sagde nemlig: „Det har nu vist sig, at denne Foranstaltning er mislykket, og jeg finder det ganske menneskeligt, at de, der har Ansvaret for det hidtil passerede, nu gerne vil undgaa at erkende deres Foretagendes Insolvens, at de gerne vil søge at undgaa Konkursen saa længe som muligt ved at skaffe nye Penge i Kassen. Men selv om der kan være en Mulighed for, at et insolvent Foretagende kan arbejdes op, naar der skaffes det ny Kapital, vil det i Regelen være meget tvivlsomt. Forsøget derpaa vil som Regel være dyrere end at tage Konsekvensen og bygge et nyt Foretagende op paa en virkelig sund Basis — eller ogsaa lade den Forretning ligge, hvis man ikke kan skaffe den en sund Basis“. Man mærker af den højtærede Ministers Billede, at han stammer fra Bankverdenen. Han siger, at vort Foretagende er insolvent, og at vi nu vil bøde derpaa ved at rejse ny Kapital.

Den højtærede Minister synes altsaa ikke, at det er rent saglige Grunde, der har dikteret os vort Standpunkt, men denne

Opfattelse klæder ikke den højtærede Minister, saa meget mindre som den højtærede Minister selv ved første Behandling anslog en rent saglig Tone. Denne Tone blev ogsaa holdt fra alle andre Sider under første Behandling, og den er blevet holdt indtil nu ene med Undtagelse af den højtærede Minister. Han sagde ved første Behandling, at hvis han vilde takke for den gunstige Modtagelse af Lovforslaget, vilde man maaske mene, at han brugte for stærkt et Ord. Men saa fortsatte han — det findes Sp. 4166 —: „Men jeg siger, at jeg dog har fundet, at Lovforslaget har faaet en gunstig Modtagelse, for saa vidt som Diskussionen mellem de ærede Ordførere har været præget af dyb Sælgelighed, og for saa vidt som der aabenbart fra alle Sider har været Villie til ikke at fastholde tidligere Standpunkter, ikke at gennemføre nogen Slags Rethaveri overfor denne vanskelige Sag, men til at opnaa en Løsning, som kunde siges at være tilfredsstillende, saaledes som Forholdene nu faktisk har udviklet sig. Denne Modtagelse af Lovforslaget har saa meget mere maattet glæde mig, som det i høj Grad har været mit Ønske, at Sagen skulde komme til at ligge netop saaledes i dette Ting. Dette har jeg haft saa meget mere Berettigelse til at tilstræbe, som jeg ikke paa noget Punkt er bundet eller hindret af, hvad der tidligere er passeret i denne Sag“.

Den ærede Minister stillede sig den Gang, forekommer det mig, rent objektivt i dette Spørgsmaal, saa at man kunde vente, at de Synsmaader, som vi gjorde gældende, vilde blive sagligt overvejet af den højtærede Minister. Og vi havde saa meget mere Grund til at vente det, som vort Standpunkt er omtrent det samme som det, den højtærede Minister indtog, en Maaned før han fremlagde sit Lovforslag. Det har den højtærede Minister selv anerkendt i sin Forelæggelsestale, eller maaske var det ved første Behandling. I alt Fald har den højtærede Minister selv godkendt, at han paa et givet Tidspunkt netop havde den Opfattelse, at man skulde tage et Forslag, der i væsentlig Grad faldt sammen med det Forslag, vi nu stiller, kun skulde Gennemstrømningen være endnu større, og der skulde Diger omkring hele Ringkøbing Fjord. Vi foreslaar at indsnævre Løbet og saa stille et Beløb til Raadighed til Anlæg af Diger, hvis saadanne skulde blive nødvendige. Men naar den højtærede Minister har været inde paa den Tanke, er det ikke